

Predmet: Milorad Lazić i dr. – Medak

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine
Poslovni broj predmeta: K-Po2 36/10

Glavni pretres, 15.04.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka oštećenog Mirka Medunića

Svedok živi u Gospiću. Optuženog Marunića poznaje iz viđenja, izvesno vreme radili su zajedno u jednoj fabrici. Sa optuženim Đakovićem često je igrao fudbal. Pamti optuženog Lazića, ali je tek kasnije saznao njegovo ime. Družio se sa optuženim Vujinovićem, često su pijančili zajedno.

U kritičnom periodu bio je policajac pri hrvatskim oružanim snagama. Dana 3.9.1991, dok su trajala ratna dejstva, krenuo je kući sa položaja kod Ličkog Osika. Bio je u automobilu sa jednim kolegom i na izlasku iz Gospića na putu im se preprečio kontejner sa smećem. Kada su izašli da ga sklone sa puta, čuo je da neko viče *stoj!*, nakon čega je video čoveka sa *titovkom* [vojnička kapa JNA sa petokrakom] kako ih drži na nišanu. Čuo je kako je još rekao *nisu naši*, nakon čega je počela pucnjava. Kolegu su pogodili [kasnije je poglegao povredama], dok je on uspeo da se skloni. Opkolili su ga i rekli su mu da se neće ništa loše dogoditi, ako se preda. Nakon pet minuta odlučio je da se preda. Imao je na sebi sivu uniformu, beretku, opasač, lisice, pušku i pištolj. Na putu prema zatvoru u Gračacu, zaustavila ih je policija u Medaku, i jedan od pripanika policije rekao im je da postoji zatvorska jedinica u Medaku, te da nema potrebe da putuju do Gračaca. Preuzeli su ga policajci i odveli u gostionicu *Jadran*. Prošli su kroz prostoriju gde je video tablu milicije i neke uređaje radio veze, nakon čega su ga zatvorili u jednu malu prostoriju sa dosta tragova krvi. Pitali su ga da li zna Milana Županca, njegovog bratića. Kada je odgovorio da zna, rekli su mu da je on [Županac] tu završio i da će i on isto tako. Oko ponoći došli su ljudi sa straže. Bili su pijani i tražili su da vide *ustašu*. Batinanje i mučenje trajalo je nekoliko dana. Prvi ga je ispitivao optuženi Milorad Lazić. Odmah ga je jako udario šakom po licu. Kasnije ga je posekao nožem po jednoj strani lica i zario mu bodež u butinu. Sve vreme je glumio inspektora. Jedno veče ga je optuženi Konjević, u pijanom stanju, ponudio pivom, ali je on odbio. Kada je ispio pivo, optuženi Konjević ga je gađao flašom i razbio mu glavu. Sutradan ga je optuženi Konjević pitao šta mu se to desilo sa glavom. Optuženi Marunić ga je izvodio iz prostorije i odvodio u drugu, gde ga je vezivao za nogar stola i udarao palicom po leđima. Dok su ga drugi ispitivali, tukao ga je tako da je ostajao bez vazduha, svaki put kada nije znao odgovor na neko pitanje. Optužene Đakovića i Vojinovića video je samo jednom. Ležao je na krevetu i jedan od njih seo mu je na noge a drugi ga je tukao palicom po tabanima. Tuklo ga je desetak ljudi. Seća se i lica sa nadimkom *Saša*, koji ga je ispitivao i psihički maltretirao, ali ga nije tukao. Jednog jutra, dok je kukao od bolova, došao je Dušan Kleut, u odelu i sa šeširom i vikao na prisutne zašto su mu to uradili i kako se ponašaju kao životinje i naredio da mu se pruži pomoć. Sat vremena kasnije došla je doktorka Vračar i ukazala mu pomoć. Nakon toga su ga odveli u bolnicu. Odvezli su ga optuženi Ivančević i Konjević automobilom marke *reno 4*. Kada su izlazili iz gostionice, video je [Milana] Čubrila koji je stajao sa strane i rekao mu da će ići sa njim ako ga je strah. Smestili su ih pozadi i ležao je oslonjen na Čubrila. Nakon nekog vremena, na Čubrillov

zahtev, zaustavili su se i uzeli neke papuče, ogrtač i hranu za njega. Primio ga je doktor Matić i dok je ležao u bolnici u Udbinama čuvala su ga dva policajca koje nije poznavao. Optuženog Đakovića nije video za to vreme u bolnici. Tamo je ležao oko dva dana i seća se drugih ranjenih pacijenata [ranjenih policajaca Baraća, Zlatka Ilića i još dvojice koji su ležali u drugoj sobi]. Dok je ležao u bolnici, došli su neki ljudi iz Medaka i rekli da imaju naređenje da ga vrate u Medak, ali doktor Matić to nije dozvolio.

Suočenje optuženog Lazića i svedoka oštećenog Medunića

Suočenje je obavljeno na okolnost da li je optuženi Lazić prilikom kritičnog događaja tukao u gostionici i fizički zlostavljao svedoka oštećenog Medunića. Svedok je ostao pri svojim navodima. Optuženi Lazić odgovorio mu je da mu je žao što se to Meduniću desilo, ali da ga on nije udarao niti sekao, već da je to radio doktor Nikolić.

Suočenje optuženog Đakovića i svedoka oštećenog Medunića

Suočenje je obavljeno na okolnost da li je optuženi Đaković prilikom kritičnog događaja tukao u gostionici i fizički zlostavljao svedoka oštećenog Medunića. Svedok Medunić ostao je pri izjavljenom na šta mu je optuženi rekao da on nije bio tamo i da ga nije batinao. Izjavio je još da je bio u bolnici dok je Medunić tamo ležao, što je oštećeni porekao.

Suočenje optuženog Marunića i svedoka oštećenog Medunića

Suočenje je obavljeno na okolnost da li se optuženi Vujinović prilikom kritičnog događaja bio u gostionici i fizički zlostavljao svedoka oštećenog Medunića. Svedok i optuženi ostali su pri svojim navodima i svedok je negirao mogućnost da je to bio neki drugi čovek istog prezimena.

Suočenje optuženog Konjevića i svedoka oštećenog Medunića

Suočenje je obavljeno na okolnost da li je optuženi Konjević prilikom kritičnog događaja tukao u gostionici i fizički zlostavljao svedoka oštećenog Medunića. Svedok i optuženi ostali su pri svojim iskazima; optuženi je rekao svedoku da ga nije tukao i da mu nije jasno zbog čega on njegovo ime navodi prvi put tek nakon pet, šest meseci. Kada mu je svedok ponovio da ga je nudio pivom, optuženi je odgovorio da nikada u životu nije pio alkohol, ni pre ni posle spornog događaja. Žali što mu se to desilo, ali da svedok ne priča istinu i lažno ga optužuje.

Suočenje optuženog Vujinovića i svedoka oštećenog Medunića

Suočenje je obavljeno na okolnost da li je optuženi Marunić prilikom kritičnog događaja tukao u gostionici i fizički zlostavljao oštećenog Medunića. Svedok i optuženi ostali su pri svojim iskazima.

Ispitivanje svedoka Milana Čubrila

Svedok poznaje optuženog Konjevića. Optuženog Lazića slabo poznaje dok ostale optužene ne zna.

Septembra 1991. godine u Gospiću su se vodile oružane borbe između hrvatskih i srpskih snaga. Poznaje [svedoka] Medunića, predavao mu je matematiku u školi. Dana 8.9.1991. bio je u Kruškovcu, oko 5 km udaljen od Medaka, gde je sa gostima proslavljao rođendan svoga sina, kada su kod njega optuženi Konjević i Ivančević dovezli Medunića. Na sebi je imao policijsku unofornu, iscepanih pantalona, a gore je imao košulju. Video je da je bio povređen, imao je povrede po licu, rukama i nogama i loše je izgledao. Medunić mu se javio i zamolio ga da pođe sa njima jer će ga [optuženi] ubiti. Optuženi Konjević i Ivančević tražili su benzin od njega. Pitao ih je zašto im treba i rekli su mu da idu do bolnice u Udbinama. Dok su bili kod njega, Medunića je prepoznala njegova supruga Milica, koja je Meduniću bila razredna u školi. Dala mu je neku hranu, papuče i nešto odeće. Pitao je optuženog Đakovića da krene sa njima, jer se Medunić oseća nesigurno, i dozvolili su mu. Pitao je Medunića ko mu je to napravio, na šta mu je odgovorio da ne sme da kaže. On i Medunić su sedeli pozadi i nije primetio da su optuženi bilo šta pričali, niti mu je izgledalo da su uznemireni. Otišli su u bolnicu u Udbini i tamo je Medunića pregledao doktor Matić, nakon čega su ga zadržali u bolnici. Misli da je optuženi Konjević bio u civilnoj odeći, ali nije siguran. Optuženi Ivančević bio je u uniformi i ostao je u bolnici da čuva Medunića. Zadržali su se oko dva sata, nakon čega se predveče sa Konjevićem vratio u Kruškovac, dok je Konjević nastavio za Medak.

Ispitivanje svedokinje dr Jovanke Vračar-Višnjić

Svedokinja je lekar, specijalista opšte medicine. U daljem je srodstvu sa optuženim Lazićem. Poznaje optuženog Konjevića; optužene Vujinovića, Đakovića i Marunića slabije poznaje.

Do izbijanja sukoba 1991. godineradila je u Domu zdravlja u Gospiću, nakon čega je bila u ambulanti u Medaku. U drugoj polovini septembra 1991. godine general Borić zamolio ju je da dođe u kafanu *Jadran* da pruži pomoć jednom čoveku koga drže u kafani. Otišla je u jutarnjim časovima, nije gledala ko je tamo bio, samo je želela da vidi zatvorenog čoveka. Kafana nije radila. Odveli su je do jedne male, uske prostorije. Nepoznati čovek u civilu otključao je vrata, ušla je i videla je čoveka na krevetu. Imao je višestruke povrede nanete tupim i oštrim predmetima, u predelu butine, i sa zadnje strane malo dublju ranu. Nije sigurna, misli da je zatvorenik na sebi imao tamnu majicu i bele dugačke gaće. Dok mu je pružila prvu pomoć, zatvorenik joj je pitao zašto mu to rade, na šta mu je odgovorila da ne zna. Nije pomenuo ni jedno ime dok je bila sa njim. Nakon pružanja pomoći izašla je iz gostionice i tražila da čoveka [svedok Medunić] prebace u bolnicu. Tada je u kafani bio jedan ili dva čoveka. Čula je da je [Medunić] kasnije bio kod njenih roditelja i da im se zahvalio.

U kritičnom periodu u Medaku bilo je nepoznatih uniformisanih ljudi, koji nisu bili iz Gospića, već su to bili, kako je čula, dobrovoljci. Poznat joj je doktor Nikolića. Svima se predstavljao kao lekar, ali niko ne zna ko je on bio. U svakom trenutku se ponašao krajnje nekorektno i misli da je bio psihopata. Sa nekoliko kolega mu se suprotstavila, ali nisu imali kome da se obrate. Jednom prilikom doktor Nikolić i neki ljudi sa njim došli su u ambulantu i pokupili sve stvari iz nje.

Sa optuženim Konjevićem išla je u osnovnu školu. U jednom periodu bio je pripadnik MUP-a i išli su zajedno na uviđaje. Nije joj poznato da je bio pijanac i da se to pričalo o njemu. Viđala ga je u Medaku u kritičnom periodu, ali ne i u gostionici. Isto može da kaže i za optuženog Lazića.

Ispitivanje veštaka doc dr Aleksandra Jovanovića

Veštak je specijalista neuropsihijatrije. Predmet njegovog veštačenja bila je analiza ličnosti optuženog Konjevića. Veštak je u svemu ostao pri pismeno datom nalazu i mišljenju. Prilikom veštačenja kod optuženog Konjevića nije dijagnostifikovao nikakve teže duševne poremećaje. Optuženi je individua normalne inteligencije, zavidne intelektualne sposobnosti i normalno organizovane ličnosti. Takođe, optuženi je prosocijalno orijentisana osoba, nesklona laganju. Nije pronašao simptome alkoholizma.

Ispitivanje veštaka doc dr Nade Janković

Veštak je specijalista medicinske psihologije. Predmet njenog veštačenja bila je analiza ličnosti optuženog Konjevića. Ostala je u svemu pri pismenom nalazu koji je dostavila sudu.

Komentar:

Svedoci Mirko Medunić i Jovanka Vračar-Višnjić, saslušani su putem video konferencijske veze sa Županijskim sudom u Rijeci. Na pitanje branioca optuženog Konjevića, advokata Dozeta, zbog čega u izjavama koje je svedok Medunić dao nakon kritičnog događaja, kada je po logici stvari mogao i morao pamtiti više detalja, ne pominje optuženog Konjevića ni po imenu ni po nadimku, da je bio u gostionici i da ga je zlostavljao, i kako da se toga priseća u kasnijim svedočenjima, svedok Medunić nije znao da odgovori. Svedok je izjavio da se ne seća da li je u ranijim izjavama pominjao ime i ponašanje optuženog Konjevića, ali da niko nije uticao na njega da tereti optuženog Konjevića.